

● ישראל תקבל, כנראה, הלוואות גדולות מנכסים גרמניים, לצורך קניית סחורות בגרמניה עצמה. המדובר בחומרי גלם, מכונות וציוד חיוני.

● למרות ההכחשה שאבא אבן לא יפרוש מתפקידו כשגריר ישראל בוויינגטון, התפטרותו הינה ודאית. המועמד הרציני ביותר לרשת אותו: סדי קולק. מנהל משרד הממשלה, ואחד מעריי הזוהר של ביגיי. נימוקו של ראש הממשלה: נוסף על תפקידו הדיפלומטי חייב שגריר ישראל בארצות הברית לשמש כמקשר בין המדינה לבין הגופים היהודיים, וליטול חלק פעיל במסעות המגבית ובקבלת מלוות. בעבודה זו כבר התמחה קולק מזה שנים רבות. גולדה מאיר מתנגדת להצעה זו, מתוך חשש ההשתלטות של נערי ביגיי על משרדה.

● משה דיין ינהל שיחות לביורר האפשרות של הקמת רשימת פועלים אחידה לבחירות הבאות. במקרה ויצליח במשימה זו יוכל להתגבר בקל על התנגדות המסמרת החותיקה של חברי מפא"י, שאינם ששים לקבל אותו כמנהיג המפלגה בעתיד הקרוב. לצידו בנסיון זה יתייצב אלוף אחדות העבודה יגאל אלון.

● פעולה אחרת, אשר יש לצפות לה מצד משה דיין: תמיכה פעילה במפוטרי מולד בונה. הוא יסייע לאהרון רמז, הלל דן ודויד הכהן בניחול המערכה שהם מתכננים לפתוח נגד פנחס לבון.

● ייעושה נסיון לפיים את דויד הכהן, על-ידי הצעה שיקבל לדיון את שגרירות ישראל במוסקבה.

● צפוי נסיון להפעיל את דעת הקהל היהודית בעולם, למען החזרת המפלגה הדתית-לאומית לקואליציה בישראל, ולמען שינוי התקנות בדבר רישום הדת והלאום בתעודות הזהות. מיד אחרי החגים יצא הסדר לשעבר משה ספירא למסע בארצות הברית, אנגליה ואי

רופה, על מנת לעזר שם את דעת הקהל היהודית לפעולה בכיוון זה.

● שגרירי ישראל בלונדון, אליהו אילת, הינמצא עתה בישראל, מכבר את האפשרויות לפיתוח סחר ישראלי-בריטי. למי רות שבימי המנדט ייבאה הארץ חלק ניכר מסחורותיה מבריטניה, יוד עתה הסחר בין שתי המדינות לממדים מצומצמים ביותר. מצד גורמים בריטיים מסתמנת נכונות לעודד הרחבת הסחר.

● במשרד היחיד מדברים על האפשרות של שכירת הקפאון כממחר עם ארצות הנוש המזרחי, בעיקר רומניה ופולין. לגבי רומניה מדובר בעיקר בייצוא פוספטים. נסיון לחדש גם את הסחר עם ברית-המועצות נכשל.

● שערוריה ציבורית עומדת לפרוץ בקרוב, כשיוודע ברבים כי אחד מראשי ועדת העשור יצא עם משפחתו להשתלמות של שלוש שנים במכללת הארווארד האמריקאית. יתכן גם כי תונש שאילתה לכנסת בעניין זה.

● סערה אחרת - דתית - עלולה להתחולל בבני-ברק, מסביב לנסיון למנות בפעם הראשונה רב ראשי לעיר. כרגע מכהנים בעיר שלוש רבנים בעלי זכויות שוות, שכל אחד מהם מכהן את עצמו. הרב דבני בלק. המניע: המפלגה הדתית-לאומית רוצה למנות לתפקיד זה את הרב שאול ישראל, הרב של כפר חוצות, כצעד לקראת הצעתו של ישראל כרב ראשי לישראל, אחרי הרב אייזיק הלוי הרצוג.

● דויד כרגוריון שואף לחפל את משרד הפטר. במקרה זה יחולקו תפקידיו בין משרדי הממשלה השונים, המספלים בלאו הכי בשמחים אלה.

● אם יוחלט להגיש את התביעה נגד שייב ורומק, על הנהגת מחתרת, תתברר תביעה זו כנראה בפני שופט בית-המשפט המחוזי בירושלים מרים בן-פורת. בן-פורת ניהלה בעתה את התביעה נגד חרות ומנס, בהינתן פרקליטה.

● תחול עליה במחירי הבנון, כתוצאה מהעלאה נוספת של שיעורי הכלו.

● גם שכר הדירה של הבתים שבידי רשות הפיתוח יועלה.

● על אף ההצלחה הבלתי-יצפויה של הצגות "בגלל הגזרה" ו"הקיסר ג'ונס", המתנהלות באולמות מלאים ב"התיאטרון הקאמרי", צפוי התיאטרון למשבר מחודש. יהיה זה מסבר רציני יותר מקודמו, אם לא ישימו מוסדות הממשלה והסתדרות את הבטחון תיהם ויפעלו לחיסול חובות התיאטרון, העולים בסך הכל על 600 אלף ל"י. ביותר מ-400 אלף הם לפרעון מייד.

לוח יכול להתפרש רק בצורה אחת: כחבלה מכוונת מראש בכל מאמץ להשגת הבנה. כי ראובן שילוח ידוע כ אחד מגדולי מנגנון-החושן. שמו ידוע בכל הבימות הי ערביות כאויב מושבע ביותר של כל מאמץ לאומי ערבי. האיש שפעל בימי ההגנה כמקשר בין האינטליגנציה הבריטי לבין ה הגנה, מסמל את ההשתלבות המוחלטת של ישראל במערך המערבי במרחב. בפרשת המחחרת העיראקית (העולם הזה 1088 ור הלאה) היה זה שילוח שחיבל בכל נסיון לקשור את ישראל לתנועת-שיחרור מרחבית. היום והתפוצה. התוצאה הראשונה של מינוי שילוח כחבר המשלחת היתה הת פטרותו מהפגנתית של משה שרת. אחרי נסיון מר של שנים, סירב שרת להבאיש את ריתו במרחב ולהשפיל את עצמו עד כדי לשמש הסחאה לפעילות שילוח. מובן מאליו כי במשלחת המוהגת על ידי אדם כמו ראובן שילוח, איש אמונו של ביגיי ובעל הקשרים הסודיים, לא יעז איש לסטות מן הקו שייקבע על-ידו. הנוסעים: מוריס פישר, איש משרד-החוק, ש השפעתו אפסית לעומת זו של שילוח. ראובן ברקת, מנהל קשרי-החוק של הסתדרות, שהוזמן על-ידי האיטלקים. בר קת אמנם הצליח בעבר לקשור קשרים חזיריים באסיה ובאפריקה, אך הולך בתלם הרשמי בכל הענינים העקרוניים. הפרופסור פלסנר, איש מדעי המורח של האוניברסיטה, שהוזמן על-ידי האיטלקים במישרין. פלסנר לא ייצג את אגודת איחוד, שלא הוזמנה כלל.

הטורפדו

לארבעה אלה נתחספו שני שליחים של מפ"ם, שנתמנו לפני מינוי שילוח, ושלא הסתלקו מן השליחות גם לאחר מכן. למעי שה ישימו כמכשירי-הסתאה לפעולותו של שילוח. * העיקרי מבין השניים: שמחה זלפאן, חבר קיבוץ גן-שמאל, העסקן העיקרי של מפ"ם בשטח הערבי ור הקמיסאר שלה באגודת היהודית-ערבית ש הוקמה על-ידי לצרכיה. פלאפן, איש-תככים מנוסה, הקים מערב מפ"ם ירחון אנגלי לטיפול בענינים ערביים, שיעבד ירחון זה למשרד-החוק, שמימן את הירחון בחשאי. מיבצע הבלדה. מה היתה כוונת ביגיי ואנשיו בפעולה צינית זו של התנקת ועידת פלורנץ בסתר לידתה? הצלחה כלשהי של ועידת פלורנץ היתה מעלה בישראל את קרנם של אותם האישים והגופים הפוליטיים הדוגלים בקו מרחבי. היא היתה מערערת את הקו הרשמי, המ בוסס על השתלבות במחנה המערבי. שני הדברים נמנעו מראש על-ידי שיגור שילוח. אין ספק ששילוח ותכרו יפיצו בפלורנץ את הסיסמות הנודשות הרגילות על רצונה של ממשלת ישראל בשלום. כאשר יחורו ארצה, יוכלו לתת הוכחה נוספת כי ידה של ישראל מושטת לשלום - ונדחית. ואכן, מעטים האושים בין מאראקש לבין מוסול המוכנים ללחוץ את ידו של שילוח.

* כדי להחליט את הרוסם של צעד זה, חפיץ מנגנון-החושן את הגירסה הבדויה לאילו התפטר שרת מפני שמישהו הציע לצרף למשלחת את אלעזר ליבנה. * לא בפעם היחידה. השבוע פירסם דווקא על-המשמר את תשובת מנגנון-החושן לגי לוי העולם הזה בפרשת המחחרת העיראקית, החתיים אותה בשם אחד מכתבי העתון. המאמר כולו הוקדש להצדקת פעולת-החבלה של ראובן שילוח.

אולם הכל הבינו מה המרה האמיתית: לתת לאישים ישראלים ורעביים, בעלי רצון טוב, את האפשרות להימשג לארשמית. הרב האיסלאם ורגל השלום. ה רעיון לא היה רק פרי חלומותיו האידיאליסטיים של להפיוה. אישם עמד מאחוריו קו מנחה מטעם הצמרת המדינית האיטלקית. המדינאים האיטלקים לא שכחו מעולם את הימים בהם הכריז בניטו מוסוליני על עצמו רשמית כעל "הרב האיסלאם", הסעיר את גלי הלאומיות הערבית בשידורי-התע מולה של ראדיו בארי. במשך כמה שנים אחרי המפלה הצבאית נחה המדיניות האי טלקית במרחב, אולם כאשר קמה איטליה שוב על רגליה, החלו גם התקחת הנושנות של חדירה למרחב, קמות לתחיה. אונישעסק האיטלקים חדרו לשדות-הנפט של המרחב, רכשו זכוונות. המדינאים באו בעקבותיהם. לאיטלקים היה יתרון אחד עצום: מכיון שכל מושבותיהם נלקחו מהם, שוב לא נאלצו להתנגד ללאומיות הערבית. להיפך, הם יכלו להופיע כמעצמה המערבית היחידה האוהדת את הרעיון הלאומי הערבי, מי קדמה בברכה את איחוד המרחב ואף מש מיעה מנגינות-נועם באוזני גמאל עבד אל נאצר כמו בעבר, קיבלו האיטלקים עידוד שקט מצד הגרמנים, הפעם מידי הקאנצלר הגרמני, קונראד אדנואר, המאמין גם הוא באוריינטציה על תקומת הלאומיות הערבית. בחפשמ אחרי מותו מותאים שיעזור להם לחזור למרחב, נתקלו האיטלקים ברעיון ה שלום הישראלי-ערבי. הם קיזו שאם יעלה ביום לתוך בין ישראל והערבים ולכונן סדר חדש במרחב, יקנו לעצמם עמדת מפתח במרחב המאוחד. מכיון שהיו להם יחסים טובים גם עם הלאומנים הערבים וגם עם ישראל, חשבו האיטלקים כי אין כמותם מוכשרים לתפקיד זה.

"פריציה מורחבית". אולם המדי נאים האיטלקיים, הפועלים בתיואום הדוק עם האפסירור, ידעו כי שלום במרחב לא יתכן על בסיס הסטטוס קוו. תחילה חשבו על גבולות 1947 ועל ויתורים מרחיקי-לכת מצד ישראל. אולם בהדרגה הגיעה מחשבתם המדינית לרמה גבוהה יותר. היא התקרבה יותר ויותר לרעיון האיחוד השמי. כתב השבוע אחד מחשובי העתוננים בי איטליה, בטאון המפלגה הנוצרית השלטת, איז'ופולו: על יעם להשתלב בפדוציה מרחבית גדולה, יחד עם מדינות ערב. הרעיון של להפיוה לא בא, על כן, רק כדי לשמש גיססה יפה מצד ראשה-העיר רבי-הפעלים. המדיניות האיטלקית ראתה בו צעד קטן לקראת מטרתה הפוליטית, ואילו נחום גולדמן קיחה שהדבר יניח יסוד להבנה בין ישראל והתנועה הלאומית הערבית. אולם גולדמן שוב לא לקח בחשבון דבר אחד: שהרעיון היפה ביותר אין לו ערך, אם לא יהיה הביצוע צמוד למטרה. אחיו של השר. תחילה הלך הכל במישרין. בפלורנץ שמוות הנציגים הערביים. בייחוד זכה לתשומת-לב אופטימית יחסו של נשיא רע"ם. גמאל עבד אל-נאצר שיגר לפלורנץ את אחיו של שרה-הפנים שלו, אחד ממקורביו ההדוקים ביותר. היתה זאת גיססה ברורה של שליט קאהיר למען הרעיון. אילו הקפיד גולדמן על כך כי להפיוה יזמין אישית מישראל את ביגיי אותם ה גופים שהרימו את קולם למען רעיון ה השתרשות במרחב, ששמותיהם ידועים ב בירוח ערב וששנים לעורר אמון, יכלה ועידת-פלורנץ להשיג סימן-דרך בדרך של קירוב הלבבות. אולם גולדמן הונגה בצורה מוזרה והקא את הצד המעשי הזה של ה רעיון. כביצי הנציגים הישראליים נשארה למעשה בידו אישים איטלקיים שאין להם מושג במתרחש בתוככי ישראל - וכידי משרד-החוק הישראלי.

גם כן לא היה עדין הכל אבוד. שרת החוץ שולטת על מדיניות-החוק הישראלית. ברע שהדבר נוגע לבעיות-ערב. השלטון המעשי על שטח מכרע זה נתון בידי קבר צה קסנה של פעילי הש"י לשעבר, אנשי מנגנון-החושן, הפועלים תחת השגחתו הי אישית של דויד בן-גוריון. כך נזרקה לפתע פצצה לתוך ההכנות ועידת פלורנץ. לתהימת הכל, קבע פתאום כי הנציג העיקרי של ישראל במשלחת, ולמעשה הבוס שלה, יהיה הציר ראובן שילוח, להלכה "יועץ מדיני" במשרד-החוק, למעשה קמיסאר של ביגיי לעניני המרחב. היתה זאת סטירת-לחי מצלצלת ליוזמי הרעיון ולשליחים-המיועדים, החל בנחום גולדמן וכלה במשה שרת. שיגורו של שי